

ת"פ 26478/04/22 - מדינת ישראל נגד פארס חרבוש, אחמד רעאי חרבוש, שניהם ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 26478-04-22 מדינת ישראל נ' חרבוש ואח'

בפני : כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: המאשימה
נגד :
הנאשמים
1. פארס חרבוש
2. אחמד רעאי חרבוש
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד שרון משעל וליטל שירי

גזר דין

1. הנאשמים, אב ובנו, הורשעו במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן. נאשם 1, האב, בעבירת **החזקת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); נאשם 2 הורשע בעבירת **סיוע להחזקת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144(א) וסעיף 31 לחוק.
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע, עובר ליום 28.3.22, החזיק נאשם 1, בסיועו של נאשם 2, אקדח חצי אוטומט "גל" טעון במחסנית ובה 5 כדורים 0.45 מ"מ (להלן: "האקדח"), 99 כדורי תחמושת זהים נוספים ושכפ"צ משטרתי, שהוטמנו במחסן במוסך, בבעלות נאשם 1, בג'לג'וליה (להלן: "המחסן"). במועד זה, סמוך לשעה 14:29, נכנס נאשם 2 למחסן, נטל קופסה שבה הוטמנו האקדח והתחמושת, ויצא כשהוא אוחז אותה בידו (להלן: "הקופסה"). מיד לאחר מכן, שבו הנאשמים יחד למחסן ונאשם 2 מסר לנאשם 1 את הקופסה, נאשם 1 הוציא מהקופסה את האקדח, טען אותו במחסנית, החזיקו על גופו, ויצא מהמחסן יחד עם נאשם 2. בהמשך, החזיר נאשם 1 את האקדח והתחמושת למחסן, בנוכחות נאשם 2. **במעשיהם אלה, החזיק נאשם 1 נשק ותחמושת שלא כדין ונאשם 2 סייע בידו.**
3. הצדדים הציגו הסדר טיעון דיוני, לפיו הנאשמים יודו ויורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן. באשר לנאשם 1 הסכימו הצדדים לטיעון משותף לפיו החזיק בנשק למשך יממה (מיום 28.3.22 ועד למעצרו ביום 29.3.22), וכי יופנה לתסקיר שירות המבחן, ללא הסכמות לעונש, למעט רכיב קנס מוסכם בסך 20,000 ₪. אשר לנאשם 2, בהסדר המקורי הסכימו הצדדים לעתור במשותף לתשעה חודשי עבודות שירות, במועד הטיעונים לעונש הוצגה הסכמה משלימה לפיה יתאפשר להגנה לעתור לעבודות שירות למשך שישה חודשים.

תסקיר שירות המבחן (נאשם 1)

4. הנאשם, בן 53, נשוי ואב לארבעה, בעל עסק עצמאי, מחזיק משנת 2000 במוסך בבעלותו. לדבריו, מזה כשנים רבות פעיל חברתית ביישובו, ג'לג'וליה, ופועל רבות לפתרון בעיות וסכסוכים בקהילה, ולקידום "סולחות". לחובתו הרשעה קודמת משנת 2015 בעבירת אלימות כלפי אשתו, במסגרתה נדון, בין היתר, לצו של"צ וצו מבחן. בתקופה האחרונה, מסייע לרעייתו המתמודדת עם מחלת הסרטן ומצויה בטיפולים שונים.

אשר לביצוע העבירות, תיאר כי שעות עובר למעצרו היה מעורב בהליך "סולחה" בין שתי משפחות עברייניות שעשו שימוש בנשק. לדבריו, על רקע זה וכדי למנוע שימוש בנשק, נטלו והחביאו במוסך, וכי התכוון להפקידו במשטרה, עוד לטענתו, בנו לא היה מעורב ולא היה מודע להחזקת הנשק. לדבריו, חש בושה גדולה נוכח מעורבותו בעבירות מאחר שמתנגד לשימוש באלימות ובנשק בלתי חוקי, ופועל תקופה ממושכת כנגד החזקת נשק ביישובו.

בהיבט הטיפולי, פנה מיוזמתו לפני כחודשיים לטיפול במסגרת פרטית והשתלב בטיפול חד שבועי אצל עובדת סוציאלית. מחוות דעתה (נ/1) עולה כי הנאשם מתמיד להגיע, ומגלה מוטיבציה גבוהה להתבוננות פנימית.

להתרשמות שירות המבחן הנאשם פנה לטיפול ממניעים חיצוניים וכדי לקדם את מצבו המשפטי. עוד התרשם שהנאשם מאופיין בנוקשות מחשבתית, מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, מצמצם מחומרת מעשיו וממשמעותם. רמת סיכון הנשקפת מהנאשם להישנות עבירת אלימות הוערכה כבינונית. לפיכך, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

ראיות ההגנה לעונש (לנאשם 1)

5. חוות דעת מאת עו"ס מיכל לובלסקי (נ/1), כעולה מחוות הדעת ומעדותה לפניי, מכירה את הנאשם משנת 2015, אז השתלב הנאשם בטיפול פרטני וזוגי הקשור בהרשעתו הקודמת, הליך שהסתיים בהצלחה. להתרשמותה, הנאשם מחזיק בערכים נורמטיביים, ולא ביצע את העבירה על רקע עברייני. בהתאם לחוות דעתה, הטיפול סייע לנאשם להבין את הצורך להציב לעצמו גבולות ברורים ולהכיר במגבלות כוחו. עוד התרשמה, שנתרם מההליך הטיפולי והמליצה להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל כדי שלא לקטוע את ההליך בו נתון.

עוד העידו מספר עדי אופי, כולם אנשים מרשימים ונושאי תפקידים בכירים, שדיברו בשבחו של הנאשם. מר אריה זילברברג, איש עסקים, מתפקד כיום כיו"ר דירקטוריון של חברה. את הנאשם הכיר במסגרת עבודה משותפת. העד ציין לשבח את מוסר העבודה הגבוה של הנאשם, התנהלותו, התנדבותו לסייע לאחרים ורוחב לבו. עוד סיפר שהנאשם הציע לו להעביר את משרדיו למתחם המוסך ללא תמורה, והעסיק עובדים שהעד נאלץ לפטר.

מר מאיר פדלון, אף הוא הכיר את הנאשם דרך עבודתו, לדבריו הנאשם אדם הגון וישר המעסיק 11 עובדים בעסקו, והביע חשש שאם הנאשם ישלח למאסר, המוסף ייסגר והעובדים עלולים לאבד את מקור פרנסתם.

מר דוד סיוון, יו"ר ועד האגודה במושב שדה חמד, עובד עם גורמים מהיישוב ג'לג'וליה בשיתוף פעולה. מכיר את הנאשם מילדות, לדבריו הנאשם בנה את עצמו בעשר אצבעותיו, והוא מוכר כאדם מכובד ורציני.

מר גדליה חיים, גמלאי משטרת ישראל, סיפר שפעל בעבר עם הנאשם לקירוב לבבות בין יהודים לערבים, יחד יזמו אירועים חברתיים וגייסו תרומות למעוטי יכולת ולאוכלוסיות שונות.

תמצית הטיעונים לעונש

6. ב"כ המאשימה, עו"ד שירי, עמדה בטיעוניה על חומרת עבירות הנשק, הערכים המוגנים שנפגעו ומגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלו. לטענתה, חומרת מעשי הנאשם 1, שהחזיק אקדח טעון על גופו, היא ברף הגבוה, ועתרה למתחם ענישה הנע בין 20-40 חודשי מאסר. לטענתה, תסקיר הנאשם אינו חיובי, ועמדה על הפערים המשמעותיים בין התרשמותו של שירות המבחן לבין התרשמות המטפלת הפרטית, על כן מבקשת לא לייחס לה חשיבות רבה. כנסיבות לקולא ציינה את הודאתו, לקיחת האחריות וחסכון בזמן ציבורי. בנסיבות אלה עתרה למקמו בחלק התחתון של המתחם. באשר לנאשם 2, צעיר ללא עבר, לטענתה הנאשם ביצע פעולות סיוע משמעותיות ועל כן מבקשת לגזור עליו מאסר בדרך של עבודות שירות ברף מרבי.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד דוידוב, עתר להתחשב בנאשם 1 ובנסיבותיו החיוביות, ולא לגזור עליו עונש מאסר. הסניגור עמד על מידותיו הטובות והמשבר האישי והכלכלי שנגרמו לו ולמשפחתו בעקבות הסתבכותו. הנאשם היה עצור במשך כחודש וחצי, ובהמשך למעצר בתנאי איזוק הרחק ממקום מגוריו, בתקופה זו נאלץ לסגור זמנית את העסק שבבעלותו ולפטר עובדים. עוד עמד על הפגיעה הקשה בו ובמשפחתו, בעיקר באשתו החולה, אם יישלח למאסר. אשר לבנו, נאשם 2, נטען שמדובר בבחור צעיר, צפוי להתחתן בחודשים הקרובים, ועתר להשית עליו עבודות שירות ברף התחתון.

הצדדים הגישו אסופת פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

נאשם 1 בדברו האחרון, חזר וטען כי "עשה טובה" לאחרים כדי למנוע שפיכות דמים.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית

המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. מעשי הנאשמים פגעו פגיעה ממשית בערכים המוגנים של שמירה על חיי אדם ושלמות גופו. רבות נכתב על חומרת עבירות הנשק, קלות כחמורות, שהפכו זה מכבר ל"מכת מדינה" המהוות קרקע פורייה לביצוע עבירות אלימות נוספות. בפסיקה עקבית של בית המשפט העליון נקבע, כי על בתי המשפט להילחם מלחמת חורמה בתופעת עבריינות הנשק ולתרום תרומתם למיגורה, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה (ע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה**, פסקה 15 (23.1.2022); ע"פ 2165/23 **מדינת ישראל נ' בלאל**, פסקה 10 (4.5.2023); ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה**, פסקה 6 (14.4.2022); ע"פ 5813/21 **מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל**, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 **חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.2021); ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' מחמד בסילה**, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 **אל נבארי נ' מדינת ישראל** (31.7.2022); ע"פ 78/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.7.2022); ע"פ 116/13 **וקנין נ' מדינת ישראל**, פס' 7 (31.7.2013)).

10. מגמה זו מצאה את ביטויה גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

11. **בעניינו**, מדובר בעבירת החזקת נשק, על קו הגבול של עבירת נשיאה. הנאשם החזיק במשך יממה במוסך שבבעלותו, אקדח טעון במחסנית ובה חמישה כדורים, ו-99 כדורי תחמושת.

הרקע למעשים נותר עמום. טענת נאשם 1, ש"החרים" נשק של אחרים כדי למנוע שפיכות דמים, וכי בכוונתו היה להעבירו למשטרה, אינה מגובה בראיות. עתירה לגילוי ראיה שנשמעה לפניי בהקשר זה לא הועילה להגנת הנאשם. גרסת הנאשם אף אינה מתיישבת עם מעשיו במהלך האירוע, אם ביקש להחביא את הנשק, מדוע הוציאו וטען אותו במחסנית?

בצד זאת, הנאשם החזיק בנשק לתקופה קצרה, ללא אינדיקציה לשימוש בו למטרה פלילית. במעשיו, בעיקר החזקת נשק טעון בקרבת נאשם 2, גלום סיכון לא מבוטל.

אשר לנאשם 2, הנאשם סייע לאביו להחזיק בנשק ע"י הטמנתו בקופסה, נכח בזמן שאביו טען את הנשק, ככל הנראה אין לו קשר ישיר לנשק וביקש לעזור לאביו.

12. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם 1 בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף בינוני**, מידת פגיעת מעשי נאשם 2 בערך המוגן היא **ברף נמוך**.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. על דרך הכלל, דינם של מחזיקי הנשק, גם כאשר מדובר בנאשמים צעירים ונטולי עבר פלילי, למאסר

בפועל לתקופות לא קצרות. הפסיקה הבהירה את הצורך בהחמרת הענישה אף כשנסיבות ביצוע העבירה עמומות, כך נקבע בע"פ 2101/21 טוביה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (29.7.21): "יש להחמיר בענישה בגין עבירות בנשק ש"יעדו הסופי" אינו נהיר. לצערנו, בשנים האחרונות מורגשת עלייה בעבירות נשק, והחברה משלמת על כך מחיר כבד. במחיר זה נושאים, יותר ויותר, גם אזרחים נורמטיביים, שאינם מעורבים בעולם העברייני בכלל, ובעולם הנשק בפרט. ההיקף הגדול של עבירות הנשק הופך את המרחב הציבורי למקום מסוכן יותר ובטוח פחות".

בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (מיום 14.4.2022), הורשע נאשם, עבירת החזקת נשק בצוותא עם אחר - אקדח "גלוק", מחסנית, כדורים ורימון הלם אותם החזיק בביתו לתקופה קצרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10-36 חודשי מאסר וגזר עלהנאשם, בן 19 וללא הרשעות קודמות, 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים, וקבע בבירור כי "אם מחזיקים - למאסר נשלחים" (כב' השופט עמית, בפסקה 6);

ברע"פ 6265/20 אלקיעאן נ' מדינת ישראל (מיום 15.9.2020), הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בכך שהחזיק אקדח ומחסנית ברכבו ונדון למאסר בן 15 חודשים. בית המשפט המחוזי התחשב בעברו הנקי, בנסיבותיו החיוביות ובהתרשמות שירות המבחן, קיבל את ערעורו בחלקו והעמיד עונשו על 12 חודשי מאסר. בקשת ר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה. כב' השופט קרא קבע בהחלטתו, כי "עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו";

בע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל (27.5.2021) נדחה ערעורו של נאשם שהצטייד באקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נדון למאסר בן 20 חודשים;

בע"פ 6011/21 דסוקי נ' מדינת ישראל (מיום 25.11.2021) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת אקדח טעון על גופו ונדון למאסר בן 13 חודשים;

בע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה (מיום 28.12.2021) - הנאשם הורשע בכך שהחזיק רובה סער דמוי M-16 בביתו, נסיבותיו חיוביות, שירות המבחן המליץ להסתפק בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 6-24 חודשי מאסר וגזר עליו 7 חודשי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, בית המשפט העליון (כב' השופט סולברג) פסק, כי המתחם שנקבע והעונש שהוטל מקל עם הנאשם יתר על המידה, זאת גם בהתחשב בנסיבותיו, עונשו הוכפל והועמד על 14 חודשי מאסר;

בע"פ 1826/19 אבו עסא נ' מדינת ישראל (מיום 11.7.2019), נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי, בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר. על הנאשם, צעיר, ללא עבר בעל סיכויי שיקום, נגזרו 18 חודשי מאסר;

ברע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (מיום 25.8.2020), הנאשם הורשע בהחזקת אקדח ותחמושת מתאימה. הנאשם בעל עבר פלילי, נסיבותיו האישיות קשות ושירות המבחן המליץ לגזור עליו עבודות שירות. בית משפט השלום קבע מתחם עונשי שנע בין 11-33 חודשי מאסר וגזר עליו שנת מאסר. ערעור ור"ע שהגיש- נדחו;

ברע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספיל** (24.8.2014), הנאשם הורשע בעבירה החזקת אקדח טעון ומשתיק קול. נקבע מתחם ענישה הנע בין 22-6 חודשי מאסר, והנאשם, בעל עבר פלילי, נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים.

בת"פ (מח' מרכז) 22588-03-22 **מדינת ישראל נ' גבאלי** (גזר דיני מיום 30.4.2023) הורשע הנאשם בעבירת החזקת רובה סער קלאצ'ניקוב ומחסנית תואמת בשטח הסמוך למתחם שבבעלות משפחתו. קבעתי מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי ותסקירו החיובי נדון למאסר בן 15 חודשים. לא הוגש ערעור;

בת"פ (מח' מרכז) 42197-05-22 **מדינת ישראל נ' אטון** (גזר דיני מיום 15.9.22) הורשע נאשם בהחזקת אקדח טעון, מוסלק מתחת למכולה בשטח המשק בו התגורר. קבעתי מתחם ענישה הנע בין 14-30 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי הישן, חלוף הזמן ומנגד הודאתו המהירה ויעול ההליך המשפטי, גזרתי דינו למאסר בן 15 חודשים. לא הוגש ערעור (עוד ראו ת"פ 42106-01-22 **מדינת ישראל נ' וחידי** (גזר דיני מיום 13.2.23)).

14. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת, ולאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, החזקת אקדח טעון על גופו של הנאשם, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל. אשר לנאשם 2**, נקבע מתחם ענישה שנע בין 6-15 חודשי מאסר.

15. עיינתי באסופת הפסיקה שהגישה ההגנה, חלקה ישנה ואינה משקפת את מגמת ההחמרה בענישה בעבירות הנשק כיום (ע"פ 1505/14 **לידאוי נ' מדינת ישראל** מיום 4.11.14; ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** מיום 19.1.14), ביתר פסקי הדין הושתו עונשים מקלים על נאשמים צעירים, ללא עבר, שהתקבלו בעניינם תסקירים חיוביים הבאים בהמלצה שיקומית (ע"פ 4332/21 **עסאלה נ' מדינת ישראל**; ע"פ 2780/21 **אילה נ' מדינת ישראל**; ת"פ (מח' מרכז) **מדינת ישראל נ' אזברגה**; ת"פ (מח' חיפה) **מדינת ישראל נ' מחאמיד**; ע"פ 887/20 **מתאני נ' מדינת ישראל**; ע"פ 6332/22 **פדידה נ' מדינת ישראל**).

גזירת העונש המתאים לנאשמים

נאשם 1

16. הנאשם, יליד 1970, לחובתו הרשעה קודמת בעבירות אלימות כלפי אשתו (ת"פ 37701-08-15, בית המשפט השלום בכפר סבא, גזר דיני מיום 29.1.19). גם במסגרת הליך זה הופנה הנאשם לשירות המבחן, שנמנע מהמלצה טיפולית, בעיקר בשל קושי אצל הנאשם בנטילת אחריות על מעשיו ושלילת נזקקות טיפולית. הנאשם, כפי שעלה מעדותה של עו"ס לובלסקי, טופל במקביל בטיפול פרטני, אז כמו היום, נמצא פער משמעותי בין התרשמות

שירות המבחן מהנאשם, להערכת המטפלת הפרטית, לפיה חל שינוי ממשי בעמדות הנאשם והוא מגלה נכונות טיפולית. בגזר הדין ניתן משקל רב לחוו"ד הפרטית, הנאשם נדון לענישה שיקומית בדמות מאסר על תנאי, של"צ וצו מבחן (שמטרתו הייתה לעקוב אחר המשך הטיפול הפרטי שעבר הנאשם). לפני כשלוש שנים חלתה אשת הנאשם במחלת הסרטן, וניכר שהנאשם דואג לה ומטפל בה במסירות. בתחום התעסוקתי, הנאשם בעל מוסך, בנו הבכור, שותפו לתיק, עובד עמו. הנאשם חבר בוועדת הסולחה במקום מגוריו, מעדויות עדי האופי עולה שמרבה להתנדב ולעזור לזולת, אהוב ומוערך ע"י סביבתו ומוקף אנשים טובים שמצויים עמו בקשרי חברות ממושכים. עוד הוגשה לעיוני תעודת הוקרה מהנהלת בית אבות בג'לג'וליה על תרומתו למקום (נ/2).

17. התסקיר שהתקבל בעניינו מאכזב. אכן קיים פער משמעותי בין דרך התנהלותו ואישיותו החיובית, לבין מעשיו. הנאשם התבצר בגרסתו, שפעל למען אחרים, וניכר שאינו מכיר בחומרת מעשיו. הנאשם פנה לטיפול פרטי זמן לא רב לפני מועד הטיעונים לעונש, גם אם מניעיו היו כנים ונבעו מרצון להמשיך בטיפול, דרכו הטיפולית מצוייה בראשיתה.

18. **בנסיבות האמורות, לא שוכנעתי מקיומן של נסיבות מיוחדות המאפשרות להטיל על הנאשם ענישה החורגת לקולא ממתחם הענישה בדרך של עבודות שירות.** שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, מסוכנות הנאשם הוערכה ברמה בינונית. כידוע, ענישה שיקומית בעבירות נשק, אפשרית אך רק במקרים חריגים שבחריגים ובנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן (ע"פ 5807/20 מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל (30.12.20); ע"פ 6332/22 פדידה נ' מדינת ישראל (16.2.2023); ע"פ 4332/21 עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.2022). המקרה שלפנינו אינו נמנה בין אלו. סיכומם של דברים,

19. התסקיר שאינו חיובי ועברו הפלילי מאפשר למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של החלק התחתון של מתחם הענישה. עם זאת, התרשמתי לטובה מעדויות עדי האופי, וכן מפגיעה שעלול להסב עונש מאסר למשפחת הנאשם, בעיקר לרעייתו ולעסקו, עוד אתחשב בכך ששהה תקופה במעצר ובתנאי איזוק, לפיכך אמקם את עונשו בתחתית המתחם. בענייננו חלה הוראת השעה במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין. רבע העונש המרבי הקבוע בצדה של החזקת נשק עומד על 21 חודשי מאסר, אלך כברת דרך נוספת לקראתו, תוך התחשבות בסכום קנס גבוה שיוטל עליו במסגרת הסדר הטיעון, אחרוג חריגה קלה לקולא מהמתחם, ואקבע שחלק מתקופת המאסר יוטל כענישה צופה פני עתיד.

נאשם 2

20. הנאשם, יליד 1997, ללא עבר פלילי, עובד עם אביו במוסך. נסיבות מעשיו מצויות ברף הנמוך. הנאשם עובד עם אביו בעסק, ובתקופת מאסרו יוכל לסייע למשפחתו ובניהול המוסך, לפיכך מצאתי להתחשב בו ובמשפחתו ולגזור עליו עבודות שירות לתקופה של 6 חודשים.

סוף דבר

21. אני גוזרת, אפוא, על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

- א. **14 חודשי מאסר** בניכוי ימי מעצרו 29.3.22 עד ליום 9.5.22.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. קנס בסך 20,000 ₪ או 60 ימי מאסר. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 12.8.23.
- ד. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 3.9.23 עד השעה 10:00 בבית"ר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערבויות שהופקדו בהליך המעצר. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו למפקיד.

נאשם 2

- ה. **6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות**, במקום העבודה מועצה מקומית ג'לג'וליה. הנאשם יבצע את העבודות בימים א'-ה' בהתאם לטווח השעות שייקבע ע"י הממונה.
- ו. על הנאשם להתייצב לקליטה והצבה ביום 16.7.23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה בכתובת לוחמי בית"ר 6, רמלה.
- ז. הנאשם מוזהר כי אם לא ישתף פעולה עם הממונה ניתן להמיר את העבודות במאסר ממש.
- ח. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירת נשק.
- ט. קנס בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 12.8.23.

צו כללי למוצגים. נשק ותחמושת - להשמדה

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ג, 03 יולי 2023, במעמד הצדדים.